

## ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΚΑΝΟΝΑ ΔΙΚΑΙΟΥ

Επί αρρυθμίστου νομοθετικώς περιπτώσεως, η δικαστική κρίση θα εξενεχθεί μόνον κατόπιν ερμηνείας, η οποία διέρχεται δύο στάδια : το γλωσσικό και το πιθανολογικό<sup>1</sup>: ο δικαστής πρώτα-πρώτα καλείται να διαπιστώσει κατά το γλωσσικό στάδιο της ερμηνείας εάν υφίσταται ή όχι ακούσιο κενό στο νόμο (δηλαδή εάν η περίπτωση που τίθεται υπό την κρίση του ρυθμίζεται ή όχι από το νόμο). Στη συνέχεια, εάν αναγνωρίσει ότι πράγματι υφίσταται το κενό αυτό, τότε θα κληθεί να εφαρμόσει τον τρόπο πλήρωσής του, (μετά από σύγκριση της αρρυθμιστής περίπτωσης με άλλες περιπτώσεις κατά τις οποίες ο νομοθέτης έχει ρητώς εκφρασθεί), είτε με αναλογία (argumentum a similitudine) είτε με τα επιχειρήματα από το μείζον στο έλλασον (argumentum a maiori ad minus) και από το έλασσον στο μείζον (argumentum a minori ad maius) είτε τέλος με το επιχείρημα εκ της αντιδιαστολής (argumentum a contrario)<sup>2</sup>.

---

<sup>1</sup> Αραβαντινός, Στοιχεία μεθοδολογίας του δικαίου, τ. Α΄ Κεφ. Γ΄ § 6 σελ. 78 επ..

<sup>2</sup> Βλ. ad hoc Μπέη, Εισαγωγή στη δικονομική σκέψη, έκδ. 3η, § 26 αριθ. 5 επ. και ειδικότερα, αριθ. 5.3. σελ. 369-371. Αραβαντινό, ανωτ. Σημαντήρα, Γενικά αρχαί του αστικού δικαίου, έκδ. 1980, Νο 174-180. Σποριδάκη, Γενικές αρχές, έκδ. 1985, § 24 σελ. 63-64. Παπαντωνίου, Γενικές αρχές του αστικού δικαίου, έκδ. 1983, § 11 ΙΙΙ σελ. 62-63. Απ. Γεωργιάδη, Γενικές αρχές αστικού δικαίου, 3η έκδ. § 6 Ι 7 σελ. 60-61 και ΙΙ 1,2 σελ. 62-64 και 5 σελ. 66.